

Als je op de website kijkt van de G2 klasseorganisatie dan valt op dat het uitsluitend over wedstrijden gaat. Logisch, het is ook een wedstrijdboot en wat voor één! Maar je kunt met een G2 ook prima toeren.

Eigenlijk was ik al verkocht na die test in de waterkampioen van 2008. De Rustler vond ik ook mooi en een tijd lang keek ik naar Draken, maar het moderne onderwaterschip gecombineerd met de fraaie klassieke romp van de G2 won het. Een keer samen met m'n vrouw Petra met Geert Wijma proefvaren in 2016 gaf de doorslag. En toen was het wachten op een New Design tweedehands. Want zij moest wel zelflozend zijn voor de Zeeuwse wateren. En, als tweede boot, is een nieuwe veel geld. September 2017 was het zo ver. De Lady Rose, een Bowman 49, had ik in de zomer via Ierland en de Azoren naar Spanje gezeild om volgende zomer mee verder te varen. Dus even geen boot hier. Van de twee G2's New Design die aangeboden werden koos ik de 45 van Bart van den Berg. Euforie natuurlijk. Pas weer thuis realiseerde ik me dat ik voor de tocht naar Zeeland wel zaken als een anker, puts, lijnen, pikhaak enz nodig had. Geen probleem voor Bart: 'Zoek maar uit, in mijn bedrijf, Sloepenmarkt, heb ik dat allemaal liggen'. Ook nog even antifoulen en de motor een beurt geven hoorde er voor hem bij. En, 'Zilvermeeuw' plakte hij erop. Een suffe naam volgens de kinderen. De laatste donderdag van oktober haalde hij me op van station Grou. Samen tuigden we de boot op en voor het eerst zeilde ik alleen met een, of liever de G2. Wat een snelle boot. Ook zonder wind leek je ermee te kunnen zeilen. En wat een gemak dat motorsysteem. Het was al laat in de middag. Terhorne was voor donker nog net bereikbaar. Het eerste B&B.

Zodra het licht werd voeren Zilvermeeuw en ik weg. Pas die avond zou vriend Coen meezeilen. Voorspelling: NW 5. Ideale richting, maar in m'n eentje durfde ik niet via Urk. Dus over Langweer en Echtenerbrug. Bijna 40 jaar geleden voor het laatst door Friesland gezeild: Zelden een motor gebruikt. Heerlijk: Op de zeilen door bruggen, aanleggen, kortom schipperen. Was ik niet meer zo gewend als zeezeiler. Na een kwartiertje heen en weer kruisen voor de Noorder Oudewegbrug, geen brugwachter te zien, maakt iemand op een motorboot me duidelijk dat de zeilen gestreken moeten worden. Dan pas wordt de brug bediend.. Van afstand. Dat systeem blijkt in de rest van Friesland ook veelal te gelden. Enfin, de eerste van 65 bruggen genomen. Ik krijg nog maar één klompje te vullen: Echtenerbrug. Via de Jonkers of Helomavaart, de Driewegsluis en de Linde en het kanaal Steenwijk-Ossenzijl naar Giethoorn. Rustig zeilen met ruime wind, genietend van zo'n gevoelige snelle zeilboot. Ik kom wel een paar handen tekort als ik de zeilen moet strijken en de motor in positie moet draaien en starten. Het gaat allemaal net goed en zonder krassen.

De navigatie gaat prima met een goedkope elektronische kaart 'Vaarkaart Nederland' op een mini-Ipad. Die geeft ook veel info over brugbediening. Brug aanklikken en alle info+Googlefoto zie je! De zaterdag met Coen, inmiddels aangekomen in het B&B in Giethoorn, in donker op pad naar Zilvermeeuw. Op het Zwarte water is het W6. Met een gereefd grootzeil kost het moeite de G2 in bedwang te houden, maar we kruisen naar het Ketelmeer. Dan op de motor door het Ramsdiep. 4 pK is niet veel. Gelukkig kunnen we weer zeilen over het Ketelmeer naar Elburg. Daar komen we behoorlijk nat aan, buiswater en regen. In de havenkroeg ontmoeten we Johan Deen, Elburger en eigenaar van een mooie botter. Niet alleen heeft hij veel mooie verhalen over z'n boot en de drooglegging van oostelijk Flevoland maar ook introduceert hij ons bij een gezellig familiehotel. De kamer is groot genoeg om alles te drogen te hangen.

De voorspelling voor zondag is niet best: NW 6-7, in buien 8. Dat klopt... We besluiten alleen de fok te zetten. Loopt lekker. Tot de wind even met ons gaat spelen: In een bui is het zeker 8, de boot planeert op alleen de fok en de mast begint schrikbarend te buigen. Snel rol ik de fok eerst half en dan helemaal in. Voor top en takel schieten we goed op. Een catamaran slaat om, maar ze redden zichzelf. Alleen de kitesurfers genieten volop. We bereiken Nijkerk zonder schade.

Maandag: Coen is weer gaan werken, vriend Ronald zal drie dagen meevaren. We kruisen met 2-3 Beaufort zuid van Pampus naar Durgerdam. Maar een keer aan de grond gezeten, valt mee. De volgende dag moeten we kiezen tussen voor zeven of na negen uur door de Schellingwouderbrug (H9.30m). We besluiten vroeg te gaan om een lange zeildag te hebben. Tenslotte is het om vijf uur

al donker. Onze hoop zonder verlichting geen waterpolitie tegen te komen wordt vervuld. Buiten de vaargeul gaat 't over het buitenIJ. En zelfs gaat de brug open na een druk op de knop aan de wachtsteiger. Na de Oranjesluis wachten we maar even tot het goed licht is... Buiten de bebouwing van Amsterdam kunnen we zeilen tot zijkanaal C. Met een klein konvooi motoren we door Haarlem. Daar, voor een van de acht bruggen, weigert de motor voor het eerst te starten. Een sleepje biedt uitkomst. Tot de Kagerplassen is het niet bezeild. De motor doet 't weer, gelukkig. Zeilend bereiken we de Braassem aan het eind waarvan, juist in de Wetering een schitterend B&B ligt met aanlegsteiger.

De volgende dag wordt er weer een met veel bruggen: Via de Gouwe, Hollandse IJssel naar de Noord. Lastig dat we geen marifoon hebben. Die ligt in Spanje... We zijn afhankelijk van zoektochten naar knopjes, langdurig bellen met telefoonnummers waarbij we doorverbonden worden met brugwachters nadat we uitgelegd hebben waar de betreffende brug ligt. Daar komt bij dat de motor tot tweemaal toe niet start, waardoor een spoorbrug die we peddelend passeren vlak achter de achterstag langs weer sluit en we bij een andere brug ijlings terug moeten om niet onder een binnenvaarder te komen. Het loopt allemaal goed af. En Ridderkerk blijkt over een leuk jachthaventje te beschikken met een erg vriendelijke havenmeesteres.

Informeren bij 'mijn' jachtwerf lost het motorprobleem op: Een viertakt moet je zonder gas geven starten. Anders verzuipt-ie. Weer wat geleerd.

Een paar dagen later is de windvoorspelling gunstig om verder naar het zuidwesten af te zakken. Ik ben van plan het laatste traject zonder bemanning te varen. Onderweg in de trein was er een sterk wisselend zicht. 's Ochtends vroeg kom ik in Ridderkerk aan. De havenmeesteres is niet bereikbaar, begrijpelijk. Het afgesloten hek van de steiger blijkt overkomelijk, ook zonder kleerscheuren. Het is nu alleen potdicht van de mist. Er staat weinig wind. Gewoon maar vertrokken op de motor. Vlak langs de wal naar Dordrecht. Na een paar honderd meter trekt de mist grotendeels op. Via de Dordtse Kil naar het Hollands Diep. En, heerlijk, daar kan weer gezeild worden. Tot aan de Volkeraksluis. Door de jachtensluis gaat ook binnenvaart. Zilvermeeuw mag daar achter. Leve de metalen stootrand, want de binnenvaarder zet nog even z'n schroef aan als ik wil vastmaken aan de sluiswand. Dintelsas heeft prima steigers en een behulpzame havenmeesteres. Met bus en trein weer naar huis, Veere, om gunstige wind af te wachten.

Die komt weer enkele dagen later. Ik leer het openbaar vervoer goed kennen. Het wordt een fantastische zeildag. Wind Z3-4, dus scherp aan de wind door Hellegat en Volkerak. Loopt als een trein! Als enige boot door de Krammer-jachtensluis, en dan op de motor door het Zijpe naar het Mastgat. Als je daar kruist krijg je een forse boete. Halverwege het Mastgat, dat bezeild is met een lange en een korte slag krijg ik zo genoeg van dat motoren dat ik, er is geen schip te zien, besluit toch te gaan zeilen. Fantastische tocht over de Oosterschelde: Zon, frisse ZW3 inmiddels. Ik zeil de sporadische kajuitjachten makkelijk voorbij. De telefonist in Den Haag vraagt waar de sluis bij Kats ligt. In welke provincie? Tenslotte gaat-ie open, om na het schutten dicht te blijven: Defect. Er moet een monteur komen om de sluis te resetten. Dat dat ook al met sluizen de oplossing is... Enfin, Veere haal ik niet meer voor donker, Kortgene wel.

De volgende dag kruis ik over het Veerse meer naar de nieuwe thuishaven: Oostwetering. Zilvermeeuw is de tweede G2 op het Veerse meer, geen sterk wedstrijdveld. Voorlopig ga ik meedoen aan de zomeravondcompetitie van WV Arne. Deze winter lekker doorzeilen!

Frank van den Berg

G2 45